

8/5 07

10 3/4 aut. pod.

VANREDNO IZDANJE

Alta Pava Lupa
for...
NAUČNI ODSJEK
Segetar

GLAS ŠIBENSKOG KREMENJAKA

== Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela. ==

Glas Šibenskog Kremenjaka izlazi svake Subote
Pretpatna cijena na godinu 3 Krune. -----
Na pò godine Kr. 1:50 p. -----
== **Pojedini broj 4 pare (2 novč.)** ==
Za uvrstbu oglasa prima tiskarnica po pogodbi
Pretpate i pisma šalju se uredništvu. Rukopisi
se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju.

Br. 8.

Šibenik, 8. svibnja 1907.

God. I.

Poslovni Broj Pr VI 7/7

1

U IME NJEGOVA VELIČANSTVA CERA!

C. K. Sudski Dvor I Molbe u Šibeniku, kao nadležno Sudište u tiskovnim poslovima, rješavajuć, predlog 4 Svibnja 1907 Ss 7/7 c. k. Državnog Odvjet. istva u Šibeniku, u nejavnoj sjednici,

S U D I

- I. Sadržaj slijedećih tiskopisa uvrštenih u časopisu „Glas Šibenskog Kremenjaka“ broj 7, objelodanjen u Šibeniku dne 4 Svibnja 1907. tiskom tiskarne Ivana Sfaglinatz, i kojemu je odgovorni urednik Niko Marinković; i baš:
- dio članka „Druga pobjeda-drugi poraz“ što počimlje riečima „I ovaj Van“ a svršava riečima „i okolice“ (I strana I i II stupac).
 - dio istog članka, što počimlje riečima „I time“ a svršava riečima „i silnik“ (II str. II stupac).
 - dio istog članka, što počimlje riečima „Narod“ a svršava sa riečju „poraz“ II strana II stupac).
 - članka „Malo više svjetla“ koji počimlje riečima „Kad je bivši“ a svršava riečima „malo svječicu“ sačinjava prestupak traženja na neprijateljstvo predvidjen od §. 302 K. Z.
- II. Potvrđuje se obavljena zapljena, te se zabranjuje raspačanje zapljenjenih tiskopisa.
- III. Određuje se uništenje zapljenjenih otisaka, kao i onih koji bi bili susljedno zapljenjeni, rastav odnosno tiskarnog sloga, i objelodanjenje ove osude u dojučem broju zapljenjenog časopisa.

Razlozi

Sadržaj zapljenjenih tiskopisa, obzirom na opstojeće prilike u Šibeniku, kadar je da potiče i navede na neprijateljske razdore, stanovnike tog grada, pa s toga obuhvaćajuć skrajnosti pre-stupka predvidjena od §. 302 K. Z. bilo je suditi kao u osudi.

C. K. Sudbeni Dvor I Molbe u Šibeniku 4 Svibnja 1907

M. Grisogono.

Braćo Kremenjaci!

*Evo nas pred izbore. Slavite taj dan kao dan svetačni. Bude li sloge i pravice pobjeda je naša — **ima nas!** Ima nas da nas se pribrojiti nemože. Nek vam je srce uvijek puno ljubavi prama rodnom mjestu, prama miloj Hrvatskoj domovini. Nek ne smanjska niko doći pred izbornu žaru da u nju položi glasovnicu popunjenu imenom našeg Šibenčanina, našeg pućanina Dr. Vice Iljadice.*

Nek sraki napiše velikim slovima na glasovnici ime što mu je na sreću i u duši i to ovako

Dr. VICE ILJADICA

IZ ŠIBENIKA.

Glasujte svi za njega. Budite svi na okupu kao jedan i nek je svakom u srcu ime Dr. Vice Iljadice kao što je njemu na srcu dobro težaka, dobro svog naroda i svog rodnog mjesta.

A vi mile

Kremenjačice

opremite muževe i momke, kremenjačke naše delije, i opojite ih ljubavlju za lijepim imenom našeg pućanina Vice. Opremite ih na izbornu poprište kao da u svate odlaze. Kad se od vas rastave kliknite im: DOBRO POŠLI — VESELI MI SE VRATILI; a kad Vam se vrate pozdravite ih lijepim pozdravom

Živio sin puka Dr. Vice Iljadica.

IZBORNI ZULUM.

Nema prave riječi, kojom bi se dalo označiti sve ono što se događja pod pašovanjem dvojice trojice, koji se silom nametnuše našem gradu i okolici. Ova doba, ova era nosiće na sebi pečat sramote i zvaće se *sužanjstvo Šibenika i okolice samovolji Krstelja, Drinkovića, Don Piera Kragića i njihovih petolizaca i plaćenika.*

Jednoga Drinkovića, hvala Bogu, svak znade a najskoli naša krajina, i Don Piera Kvragića znade svak, gdje god je bio. Ko ga slučajno nebi znao, neka upita č. kan. Vidovića, što o njemu sudi i što mu je kazao u oči, kad se je vratio iz Rima. I onu šarenu mušicu D.ra Krstelja znasmo, al ipak nemogosmo vjerovati, da je ovaj veliki hrvat, pravaš, da je ovaj samohvaljeni liberal ovaki, kakvi se danas pokazuje u svojoj duševnoj golo-tinji. Nevjerovasmo ni D.ru Gazzaru, ni Smolčiću ni jednom Mati Baranoviću, kad slušasmo riječ kao laživac, špekulant i slično; a ostasmo pred jedno dvije godine kao gromom ošinuti, kad nam jedna ugledna osoba, rodom iz K. reče strašne riječi, kao proročanstvo užasa: *Dok vam bude D.ra Krstelja nećete imati mira u Šibeniku.* Kad prodju izbori, mi ćemo se ovim po tanje zabaviti, jer je Drž. Odvjetništvo uzelo čudno stroge mjere protiva listu. Nego, ostavimo sad to.

Naša sumnja, koju smo preko ovoga lista kazali, da su listine na funcutski i lupeški način učinjene i da nam je ukradeno oko 1000. glasova, sad se obistinjava. Svaki čas na stotine ljudi dolazi da se tuži da nije dobio glasa. Od petorice dobivaju samo dvojica, od 11. dobivaju samo 3., kao u pr. kod Stošića i kod Mihajevića. Tri brata Jušića, nedobiva ni jedan; dva brata Belamarića Joso i Marko nedobiva nijedan; od tri Junakovića samo jedan i ovako na stotine. Sve je izmršeno, preobrnuto, ispušteno, tako da preko polovice nema glasa. Sva imena ovih popisujemo da se vidi ovo izborno lopovstvo. Ovake sramotne listine pravo je, kažu, Mate Baranović i Dinko Sirovića, koje narod plaća svojim krvavim novcem, a oni tome narodu krađu pravo glasa, što mu ga je sam premilostivi vladar dao. Oni hoće (po nalogu svojih gospodara) da krše Previšnju Volju vladarevu. I jedan tudjin, koji se je uvukao kroz prozor i nedostojno zasio na načelničku stolicu grada Šibenika, toliko je drzovit, da on takove listine predlaže vlasti, da po njima vodi izbore. Može li vlast takova šta dopustiti? Može li vlast dopustiti, da se na ovakav način izrabi nepismenost puka, koji nemože da vidi je li upisan ili ne?! Kad se taj puk zove da odgovori dužnosti poreznoj i vojničkoj, dužnosti poreza i krvi, onda ga se znade naći, onda mu ime nije iskripljeno ni njegovo ni očevo, onda je čisto i bistro upisan u stotinu knjiga i knjižurina. A kad se tome narodu ima da dade po naredbi samog Vladara pravo glasa, da po svojoj slobodnoj volji odabere čovjeka koji će da brani njegova prava i da za nj dobije ono što ga idje, onda se mora naći funcut ili izrod da mu iznakazi ime, pomrsi pokojnike i ispusti iz listina, samo da mu se odnese i to malo prava, da mu se oduzme i ono što mu Premilostivi njegov Kralj dava, onaj njegov dobri otac, koji želi da čuje pravi glas svog vjernog puka. Je li to zakon? Je li zakonito i pošteno računati na prostodušnost puka i njegovu nepismenost?! Mi upozoravamo na ove fakte Poglavarstvenu vlast i Visoko Namjesništvo. Može li to volji jednog Krstelja, jednog Mate Baranovića, ili Sirovića ovisiti pravo svega puka, svega naroda?! Proti ovom zulumu mi dižemo odlučni glas. I glas naroda već se diže, unarodu već vrije na ovu nepravdu i on traži da se njegovo pravo njemu dade. Čemu ovaj narod izazivati, zašto dražiti njegovu čud uprav u ovim stvarima, koje su najdelikatnije?! Ko će ustaviti bujicu, ako prekupi? Ko će utišati danas ili sutra podraženu srdžbu narodnu? Ko će odgovarati za red, za mir? Ili neka gospoda zar misle najprije izazvati srdžbu narodnu, pak onda praviti mir pomoću bajuneta i pušaka, preko krvi i mrtvih glava. Nećemo mi toga! Želimo mir nenarušen, svakom svoje pravo, a ne smutnju i podraživanje. Bogu božje, caru carevo, narodu i puku što je njegovo. Mi dižemo glas protesta i glas molbe, da se odstrane nezakonitosti, da se udovolji volji pučkoj, da se njemu dade što mu zakon i car daje, da se uklone smutljivci, da vlast uzme sve u svoje ruke, da popravi kako se mora i da se slobodno i bez prevare čuje glas puka, glas naroda, da njegov glas dopre do njegovog cara i Kralja, do Onog, koga on ljubi, za koga

je spreman i u vatru i vodu. To je glas naš, glas puka, glas pravice i zakona.

Uz ovaj izborni zulum napravljen sa listinama, vrši se drugi novcima, zastrašivanjem i obećanjima. To se čini u Šibeniku i u Skradinu a spomenućemo samo nekoliko stvari. Općinski plaćenici lete od sela do sela puni novaca. Mi ćemo imena njihova objelodaniti i javiti ih vlasti da ih kazni. U svoje vrijeme javićemo sve, što čine poljar Kužna, što Ive Šurkalo, Perac Krnić, K. Lambaša, P. Pekas s Konjevratu i t. d. Čini se pritisak na glavare, poljare i lugare a preko njih na seljane. Naredjuje se orenje zidova kano u Lozovcu, ako budu glasovali za Kremenjke; obećaje se da se neće ori i glasuju li za Dulibića. Bačvarima se smeta u vršenju zanata. U Skradinu kažu nam opć. prisjednik Dražić i činovnici Stipandjija i Šupuk mjere izmake i udaraju na licu mjesta globe proti zakonu i neovlašteno Kr. 400 globe već udareno a još se slijedi dalje. Općina naredjuje glavarima Dubravica i Čulišića da kupe legitimacije i glasovnice i da ih donesu na općinu. Da glavar Gab Arđalić hvali se na sudu javno, da on i rondari neće dozvoliti Gjeverščanin da glasuju za Pjadcu. A to je sve protiv zakona i kažnjivo od 1—3 ili 1—6 mjeseci. Za sve imamo svjedoke i stvar će doći pred vlast. Stari Ludro zove dužnike da vrate dug od 12, 14. i 16. po sto, ili da glasuju za D.ra Dulibića. Ovo i sto drugih stvari; zastrašivanje, korupcija, obećavanje i sva moguća srestva zavaravanja i huncutarije rabe se da se odvрати narod od slobodne volje i da po njoj glasuje za koga hoće, samo da se nečuje pravi istiniti glas naroda.

D. priноси li ovo tomu, da se po Previšnjoj Volji Vladarenoj čuje glas puka i naroda, da kroz slobodne izbore probije slobodna pučka volja, ili je sve to upereno na to, da se protiv Vladareve volje uguši i pridusi narodni glas?! Mi pozivljemo nadležne vlasti da učine da bude izvršen zakon, da bude ispunjena sveta volja našeg Premilostivog Vladara, da se svakom podaniku i općinaru dade pravo glasa, kad ga to ide, a huncutarija smutljivaca da se zapriječi i odstrani.

U to ime živio zakon i pravica, živio Naš Premilostivi Vladar Car Austrijski i Kralj hrvatski!

Lancardaši i žigaričari u izletu u Skradin.

Vidila žaba da podkivaju konja, pa i ona digla nogu. Tako i šibenski čučurli poput majmuna učiniše ono što i mi: upriličiše izlet u Skradin. Bijahu puna tri parobroda ponajviše maloljetnih i ženskadije. Prvi se ukrcao Rikac. Na obali bilo svijeta — ali sve samih Kremenjaka. Pozbravljaše ih tri para ruku, četiri kape, dva klobuka i 5 rubaca. Znajući i predviđajući da ih u Skradinu ne će nitko dočekati osim Kragičeve bande poslaše dva parobroda plaćenih vikača uru prije, da ih u Skradinu iščekaju i prirede „burne“ ovacije. Kupili su u Šibeniku 50 metara srbske trobojnice i po putu pra-

vili kokarde, nebi li zavarali skradinske Srbe, ali u tom ne bijahu sretne ruke, jer ih nitko ne dočekao osim Kragića i njegovih bezgačnika. Među *nobiltati* koja ih je dočekala, kažu da je bio i „Čore“, onaj popovski sluga, koji se najio čučke u šiben kim tamnicama i odlatus Kragićev.

Iz Skradina javljaju žicom da ih je bilo do 150 hiljada, pa jer ne mogoše svi stajati na skradinsku stranu predjoše mnogi na vozariću. Razgovarali su se na „motte“. Odličniji skradinjani u znak žalosti što ih pohodila pošena vojska plaćenika pozatvarali prozore.

Kristić se znojio i puhao ko dupin, jer školska djeca ne htjedoše da ga slušaju i pričekaju izletnike. Govorili su s obćinskog prozora Krstelj, Kulić i Drinković. Krstelj: ja bih htio, ja bih želio, pak onda o tiskanju i fotografiji u Zablaću. Kulić: o hrvatskoj trobojnici i o tankim kuvertama za ošpidal. Drinković: o izletu tamburaša u Pariz i proparanoj kesji, o šišmišima i narodnim vampirima, o zdušnom vršenju liječničkog zvanja, a završio sa poklikom: doli Kremenjaci! jer oni hoće da mi razbiju lavaduru.

Na to se izljubiše Krstelj i Drinković sa don Pierinom. Oba spola plaču.

Konac. Zastor se diže. — Sve njihovo; nama rog; pa i rozi su njihovi.

NAŠIM BIRAČIMA.

Preporučujemo Vam, da stojite pomjivo na sve, a osobito na čisto pisanje imena svog kandidata. Pišite samo

D.R VICE ILJADICA

jasno i nikako drukčije. Čuvajte dobro obe karte. Bilu sa imenom D.ra Iljadice predajte na dan izbora komisiji, a onu crvenu samo pokažite pak je opet uzmite natrag i hranite je sve do 23 od mjeseca. Nevjerujte svakom; ko vam dodje nuditi novac za glas, protjerajte ga i tužite ga vlasti. Ona će ga osuditi. Ovo je sada čas da se oslobodimo svih onih, koji nam nisu po volji, koji nam se nametnuše silom i prevarom. *Naprijed složno za pravicu i slobodu! Nek se čuje glas puka po volji božjoj i kraljevoj! Pobjeda je Naša.*

DOPISI.

Iz Skradina nam pišu: Na komandu skradinskog zloduha Kragića, pučki učitelj u Dubravici neki L. J. mjesto baviti se svojim školskim poslima agitira u naroda za kamatnikova sina — čorkala. Neka zapiše za uho taj meštar, da ga je narod svojim novcima iškolao, jer ga je na naucima uzdržavala obćina, a u obćini je novac naroda a ne opata Kragića i njegovih prirepina. Za to bi taj gospodin imao poštovati volju naroda, koji mu je dao koru kruha da prežive a ne mraziti i grđiti D.ra Iljadicu, za koga je narod tamo oduševljen. Ako je tome meštru odveć ugrijana glavica mi ćemo mu je razhladiti i ne će mu padati na um da radi protivno leg, narod misli i želi. Ovoliko za danas. —

*

Iz Skradina 5/5. Na 5 svibnja došlo nam u pohode furešt Krstelj sa glazbom i „Sokolom“. Na obali ga dočekalo — po tačnom brojenju — uprav 105 osoba što maloljetnih što popova, fratara i žena. Ozbiljnog čeljadeta ne bijaše. Dočekashe ih Fra Gerundio Pedro, velemožni načelnik, veliki meštar Kristić i još nekoliko

sumnjivih individua. Od trhonoša skradinskih bila je prilična četica predvodjena od Manjurca (sic!) kome općina za taj veliki dan kupila novo odijelo. Svima na čelu stajao je Stipandžija, kome je domovina nekoliko centimetara ispod srca, pak onda od taliranog trgovčica Šupuka, koji se taj dan okitio srbskom trobojom e da pokaže Dulibićevim prirepinama da su s njime Srbi. — Vele da ga je na to poučio šjor Opat.

Svi u povorci krenuše na pučku livadu praćeni „ražnjima“. Pozdravljali ih se poklicima: Živio D.r Iljadica, Živili Kremenjaci! Meštar Kristić nosio je na livadu stoce i stolice kao kakav kamarijer. Bijaše došao i učo Lokas iz Dubravica da se „zahvali“ obćini, koja ga je svojim novcima iškolala te ga oslobodila čišćenja motika i maškline.

Odlični skradinjani bijahu kod svojih kuća, slaveći Uskrs i ne mareći za vikanje Dulibićevih telića.

Neki od sokolaša ponašali su se skroz neuljudno, tako mora da bude kad im je vodja jedan Kulić. — Sa prozora im se dovikivalo: Niste gosti! Na to Kulić rep pod noge i izgubi junaštvo.

Pred obćinom je govorio fratar Penić i oduševio mišja srca. Na polasku je govorio Krstelj, ali ga smeo Vinko Lozić, pa govorio nerazumljivo i nejasno.

U jednu nam je ruku mlo da su nas pohodile Dulibićeve prirepine, jer su se tako na vlastite oči osvjedočile da za nje u Skradinu nema mjesta i da ih nitko ne će. — I ne ćemo ih!

Skradinjanin.

RAZNE VIJESTI.

Pri povratku naših poštenjaka i plaćenika iz Skradina, tisuće Kremenjaka klicahu D.ru Iljadici i skoroj pobjedi. Fureštovci bijahu pokunjeni slabim dočekom u Skradinu. Strasti se pale, osobito su razdraženi oni koji nedobiše pravo glasa. Krivnja se svaljiva na općinu i na Branovića i Sirovicu. Postupanje je redara izazivno i malo korektno, dočim ono žandara moramo pohvaliti.

*

Eto nam pred vrata i dan izbora, dan u komu će se odlučiti sudbina naroda.

Dok naš Premilostivi Vladar podade svakomu pravo glasa, da se tako spasi narod od nametnika i krvopija, ljudi na našoj općini odnose narodu to pravo. — Odnijeli su ga time što su sastavili listine a da u nje nijesu uvrstili preko 1000 glasova kremenjačkih i to sve glasova uglednih i dičnih naših težaka koji nijesu po tamnicama bili pa da pravo glasa nemadu. Po zakonu je općina dužna svakoga upisati a ne koga ona hoće.

Ali kako pred velikim brojem kremenjaka prepali su se, pa da budu po zakonu radih i sve glasove „kremenjaka“ upisali — mogli su se na izbore i neprikazati. Hrvatska pučka stranka Kremenjaka bila bi slavila pobjedu bez izborne borbe — a slaviće je isto.

Pitamo samo dokle će to još napred ići da ti ljudi prkose tako ogromnoj većini naroda i da mu zlopobom zakona krađu sveto pravo glasa priznato mu od Premilostivog Vladara?

*

Upozorujemo gosp. Mušanića c. k. gradjevnog majstora na Poglavarstvu, da nam je poznato što govori i o D.r Dulibiću sinu L. i o D.r Iljadici. Neka gleda što radi tim više, što se hvali da će biti odredjen za izbornog komesara u Skradinu.

U pamet Mušaniću imamo i za vas koješta. —

*

Doznajemo, da je u istinu odredjen za političkog komesara u Skradinu gosp. Mušanić. Mislimo da bi u onako velikoj općini i gdje se onaka izborna borba vodi

mogla politička Vlast poslati čovjeka-pravnika, činovnika nepristrana a ne Musanića Dulibićeva agitatora, koji za te svrhe i nemože odgovarati.

*

Svi stariji i vijedniji vatrogasci istupiše iz društva jer da bi ih bio načelnik Krstelj uvrijedio. Tako nam je i to potrebno društvo propalo radi Krstelja. A za eventualne posljedice hoće li on odgovarati?

*

Iz Rupa: Ona vaša „Hrv. Rieč“ ili bolje „Furtimaška Rieč“ krsteljevski laže ka l veli, da je ovdje naš dični zastupnik Matas bio slabo dočekan i da je morao pobjeći, Matas je bio dočekan kako zaslužuje i lijepo i bratski, i u nas i u svim selima gdje je bio, jer Matasa zna i štuje i ljubi sva okolica te bi za nj i za njegove prijatelje i Srbe i Hrvate dali glavu. Mata-u narod kliče: Živio, a nekima će narod pokazati put preko hladne Krke. Samo Bože zdravlja!

*

Iz Skradina: Šumar M... postao je smion i malo-obrazan. Agituje za Dulibića, a kad narod neće, onda psuje Boga i prijeti da će dotični birač platiti to njemu. Potanje drugi put. Poglavarstvu i Namjesničtvu na znanje.

*

Upozorujemo opet c. k. Poglavarstvo na postupanje redara D. Došlo se je, kako čujemo i dotle, da žandari moraju njega zvati na red. A što mora biti, kad žandara nije!? Avvisato.

*

Iz grada: Nikola Njeguš i Krstelj. Dobri svjedoci kažu nam, da se je gospodar Šibenika Krstelj izrazio sa tonom despotičnim da će Njeguša osuđiti na 14. dana slipića, pak da će ga predati sudu i činiti da ga osuđi na 6 mjeseci. Mi pitamo: su li sud ili On? — A kamo li Andrija Šain!? — Za sad mi mučimo, nek se torba puni; samo pišemo, da je mladić Njeguš vučen u slipić, iz slipića na sud, sa suda u slipić, kao da je iz gore hajduk. Stvar je pred sudom i čekamo misno presudu. — Samo ono činiti neide nam u glavu. Sve nam ovo dozivlje u pamet komediju izazvanu od Krstelja sa M. Baranovićem, koga je bio činio strpati u ludnicu iz harnosti što ga je M. Baranović nosio kući na ledjima, svukao ga i legao u krevet itd.

*

Iz Skradina: Jedan sokolaš potego se bocunom u glavu na M. Grozdanića bivšeg glavara Dubravica.

Drugih nekoliko sokolaša istuklo jednoga seljaka iz okolice skradinske, razderali, tukući ga, robu na njemu.

Postupanje velikog dijela Sokolaša upravo je bilo škandalozno. Mjesto kao gosti ponašati se ljucki u tudjem mjestu, oni stadoše izazivati, vrijedjati gradjane praveći kretnje tijela i ruku, koji ni nemožemo bez stida ni opetovati. Napokon dodjoše do toga da udariše u viku kano pijana rulja: doli Matas, doli nedostojni itd.

Za ovo činimo odgovornim gospodu poglavice, a D.ru Krstelju čestitamo na ovakom odgoju i na ovakoj četi sokola. — Sokolsko ime mi držimo puno časnijim i dičnijim, Do nije Sokol. Staviceмо ovo do znanja savezu sokolskom u Zagrebu. U ostalom su tužbe već kod Poglavarstva i kod Suda.

Četa slobodnog „hrvatskog“ Sokola kliče jednomu Don Pieru Kragiću! Živio taki Sokol, a bravo Krstelju i Drinkoviću!

*

Prekjučer dodjoše naročitom kočijom iz Skradina zastupnik V. Matas, Miloš Dobrota i Niko Marin, da se

potuže na Poglavarstvo na protuzakonito postupanje općine i na sramotne izazive šibenskih sokolaša. Oni nam kazaše, da je medju njima bilo i ljuckih mladića Sokola, koji osudiše postupanje drugih. Vas Skradin da je zgdjen. — Neki Sokoli prvi počech vikati u tudjem mjestu doli Matas, doli Iljadica, doli Kremenjaci, doli Srbi i slično, a kad Skradinjani odgovoriše, onda ih počech zatvorati. (To je kao i u Šibeniku; prava era triumvirata Krstelja, Drinkovića i Don Pedra liepih ručica. Op. Ur)

*

Iz grada: Pitamo c. k. Drž. Odvjetništvo ovdje i Nadodvjetništvo u Zudru: ovo: Naš list i „Hrv. Rieč“ bili su zaplijenjeni nekoliko puta. Naš list donio je odluku zapljene na svom čelu jer to zakon hoće, inače Drž. Odvjetništvo mora zaustaviti izdanje lista i udariti i globu. „Hrvatska Rieč“ nije donijela još nijedne odluke o zapljeni (a bile su već 4), pak niti obustavljeno izdavanje niti se je poduzeo ijedan korak po propisima zakona o štampi. — Je li zakon za sviju ili za nas samo?

Gradjanin. X)

*

Čujemo, neki da naši sudci i savjetnici nijesu uvjereni o valjanosti osude u pitanju ispravka našeg birgermajstera, kao ni o potvrdi njenoj u drugoj molbi. To je fino! Nećemo sad reći ništa neg žvilo uvjerenje! Mnogo, mnogo ima za — — — budućnost.

*

Kad je lani i preklani „Hrv. Rieč“ pjevala (con tante stonate) a solo, onda dobro, bravo i plješci ruke, Kad je sad naš „Kremenjak“ htio s njom da pjeva in ductio, sada svaka e la più piccola stonata — para uši. A pur ko se tendi u mažiku, kaže, da su i duetti lijepi. Ali: gusti sono gusti. XX)

*

Onim biračima, koji nisu dobili glasa, javljamo da se prijave na Poglavarstvo i tu će svoj glas dobiti. — Al samo nek čine na vrijeme.

Naši birači, koji neznaju pisati, nek se prijave našim ljudima u čitaonicu našu, da im upiše ime našeg kandidata. Nek ne kasne: ko po danu, ko u večer.

*

Pri zaključku lista primismo proglaš pravaša, koji zagovaraju Dulibića, kao pravaša proti Stojiću. Tu se preporuča pravašima, da se nedadu zavaravati od ljudi koji počinjaju izdajstvo pod pravaškim imenom. Sad ovim od općine ni Stojić nije pravaš neg oni i Dulibić. Pa da se nesmiješ?!

Na temelju §. 19. T. Z. uvrstite u Vaš list ovaj Izpravak. Nije istina, da bih ja bio poručio P. Rori, da ja ono o njemu ne pišem u „Hrvatskoj Rieči“, već da to piše Mate Baranović, a ostalo D.r Drinković.

Istina je samo to, da sam ja u razgovoru sa Markom Iljadicom Rapom kazao, kako bi P. Rora morao prvo biti osvjedočen o nečemu, a onda tek pitati onoga, o kojemu se osvjedočio da piše je li on baš taj, i to ako je opet osvjedočen da je pisana neistinitost.

Imena bilo koje druge osobe ja nisam spomenuo, nit je moguće pretpostaviti, da bih ih ja bio spomenuo. Šibenik. 4. svibnja 1907. Dinko Sirovica.

Primjedba: Ovo je sve mutno. Svakako stoji da je naš Dinko govorio o tome sa M. I. Rapom i da je htio da se zna da on, nepiše. U ispravku ipak neporiče da piše Drinković i Baranović. — Ono pak „ja“ val bori i piza deset tonelata, rekao bi kum Duje. — Ispravak donosimo do riječi, jer je karakterističan i vrijedi ga štiti. Ono — ja!

Vl aristo nemme confermato
archo dei appelli; l'accusa sarà
multa-felt-marzo

Non è vero. Doppia misura - perché l'arrivato Rieč
tutti 2 sequenti rapporti (nei quali è seguita l'arrivato
tutti non i pubblici ne gornale) ma lo si fa per la

XX) oggi som evulgiom per evulgiom
me lincio 4 sequenti en
9. 202